

nogen Toldindtægt eller overhovedet nogen indrettede Afgift. Dette ubeløfter selvfølgelig ikke, at Regjeringen godt kan foretage saadanne ganske ubetydelige eller betydningsløse Undtagelser fra denne Grundsætning som Ophævelsen af den indrettede Skibsafgift eller, som nu foreslaaet i denne Samling, fritagelse af Told for Salt til Huder og Skind eller til Sodafabrikation eller lignende Ting. Saadanne Undtagelser fra Grundsætningen kan man vistnok gjerne se bort fra; de ere uden finantsiel Betydning. Da vi her kun tale finantsielt, i finantsiel Henseende, siger jeg, de ere betydningsløse, saa vi gjerne kunne lade dem ude af Betragtning. Nei, den høitærede Minister har saavel tidligere, som jeg tror ogsaa nu idag, i Virkeligheden vedkjendt sig Grundsætningen om Kompensation for Toldnebstøttelser, idet den meget ærede Minister jo har udtalt sig for, at, dersom man vilde gaa til en Forhøielse af Brændevinsafgiften, saa vilde han kunne estergive endogsaa et stort Beløb af andre Toldafgifter, f. Ex. hele Skibsafgiften. Det mente den høitærede Minister svarede dertil; der vilde finde en fuldstændig Kompensation Sted. Jeg tror altsaa ikke, at den høitærede Minister har opgivet den; men skulde jeg tage feil deri, skulde det naturligvis glæde mig. Skulde jeg af den høitærede Ministers seneste Udtalelser kunne udbringe nogen Forhaabning om, at den meget ærede Minister vilde gaa til nogen almindelig Toldreform uden Kompensation, skal Ingen være mere erkjendtlig dersom end jeg. En almindelig Toldreform uden Kompensation betragter jeg som meget vanskelig at gennemføre paa en tilfredsstillende Maade. Men da dette Spørgsmaal ligger temmelig fjernt fra nærværende Forhandling, skal jeg ikke her komme ind derpaa. Jeg har kun berørt det, for at imødegaa en Bemærkning, som den høitærede Minister i saa Henseende fremsatte.

Scharling. At den Løf, der er paavist i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, bør stoppes, og det snarest muligt, dersom bør der vel ikke være delte Meninger her i Thinget. De Løf, som ere meddelte i Bemærkningerne, ere jo tilfirkkelig talende i saa Henseende, idet de vise, hvor stort et Beløb det dreier sig om. Men det forekommer mig, at der kan være Tale om at stoppe denne Løf ad to Veie, at der er en anden Vej at gaa end den, der her er foreslaaet. Her er foreslaaet at nedsætte Afgiftsgodtgjørelsen saaledes, at den kommer til at svare til det Beløb, som Afgiften nu faktisk udgjør; men det er jo klart, at man ogsaa kunde stoppe Løffen ved at gaa den modsatte Vej, at forhøie Afgiften saaledes, at den kom til at svare til det Beløb, som Afgiftsgodtgjørelsen lovmæssig nu udgjør. Der er jo nemlig, som ogsaa berørt af den ærede sidste Løf, ved Siden af denne isinesalbende Løf paa

Statskassen en anden mindre isinesalbende deri, at Afgiften af Brændevin faktisk er stadig aftagen mere og mere pr. Pot, og at Afgiften slet ikke nu er, hvad den er forudsat i Lovgivningen at skulle være. Dersom man altsaa istedetfor at nedsætte Afgiftsgodtgjørelsen fra 10 til 8 Dre, gik til at forhøie Afgiften fra 8 Dre, som den med et rundt Tal forudsættes nu at være, til 10 Dre, altsaa forhøiede Afgiften fra 2 Kr. pr. Tønde Karum til 2½ Kr., ville man ikke blot stoppe den Løf, hvorom dette Lovforslag handler, men ogsaa en anden mindre synlig, mindre isinesalbende, men derfor i Realiteten ikke mindre betydende Løf, der bestaar deri, at Afgiften stadig er dalet pr. Pot og derved er bleven betydelig ringere, end den efter Lovgivningens Bestemmelse forudsættes at skulle være. Den ærede sidste Løf har nu rigtignok gjort gjældende, at en saadan Forhøielse af Afgiften kun burde finde Sted samtidig med en Forandring af Afgiften til Udbyttebeskatning og har bragt i Grindring, at Thinget i det Hele har udtalt sig i samme Retning i tidligere Tid. Jeg tror imidlertid, at den Omstændighed, at der er forløbet flere Aar, siden den Udtalelse faldt, gjør at Sagen stiller sig noget anderledes, thi den betydelige Fremadstriden i Brændevinsloven har Aar for Aar bragt Afgiften yderligere ned, og det viser sig, at det endnu fremdeles har maaste temmelig lange Udsigter med at komme over fra den nuværende Beskatningsmaade til en anden. Jeg for mit Vedkommende kan heller ikke just erkjende, at der ved at gaa den af mig paaviste Vej vilde være Tale om en Forhøielse af Brændevinsafgiften i strengeste Forstand, der vilde kun være Tale om at lempe den engang givne Lov efter de forandrede faktiske Forhold saaledes, at den i det Væsentlige kom til at bestemme det Samme nu, som den var forudsat at skulle bestemme. Ved en saadan lempelig Forhøielse, som af mig nys foreslaaet, vilde man ikke engang bringe Afgiften fuldt op til det, som den var forudsat at skulle være. Dertil kommer, at hvilket Fortrin end Produktbeskatningen, Udbyttebeskatningen har for Karumsbeskatningen — i saa Henseende er jeg vistnok enig med Flertallet i Thinget, at Udbyttebeskatningen i og for sig er at foretrække — maa det dog paa den anden Side erindres, at Karumsbeskatningen har viist sig at have den praktiske Fordel, at den i en ikke ringe Grad har bragt Driften fremad og har fremkaldt Fremskridt i Driften. Det er ganske sikkert den, der for en væsentlig Del har medvirket til, at de nu mest fremstredne Brænderier have kunnet bringe saa meget Mere ud af en Tønde Karum end tidligere forudsat. Dersom man altsaa nu ved igjen at sætte Afgiften noget nærmere til det, som der oprindeligt var tænkt at skulle være, kunde ove et yderligere Tryk i den Retning at bringe de i Henseende til Driften mere tilbagestaaende Brænderier et lignende Strid